

31990L0313

23.6.1990.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 158/56

PADOMES DIREKTĪVA
(1990. gada 7. jūnijs)
par brīvu piekļuvi vides informācijai

(90/313/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 130.s pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

paturot prātā Eiropas Kopienas 1973. gada ⁽⁴⁾, 1977. gada ⁽⁵⁾ un 1983. gada ⁽⁶⁾ vides aizsardzības rīcības programmā, un jo īpaši 1987. gada rīcības programmā ⁽⁷⁾ noteiktos principus un mērķus, kurā jo īpaši ietverts aicinājums rast "iespēju veicināt sabiedrības piekļuvi vides aizsardzības iestāžu rīcībā esošai vides informācijai";

tā kā Padomes sanāksmē Eiropas Kopienas Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji 1987. gada 19. oktobra rezolūcijā par Eiropas Kopienas politikas un rīcības programmas vides aizsardzībā (1987. līdz 1992. gads) ⁽⁸⁾ turpmāko ievērošanu un īstenošanu

paziņojuši, ka ir svarīgi saskaņā ar Kopienas un dalībvalstu kompetences sadali koncentrēt Kopienas rīcību konkrētās prioritāšu jomās, arī vides informācijas pieejamības uzlabošanā;

tā kā Eiropas Parlamenta atzinumā par Eiropas Kopienas ceturto rīcības programmu vides aizsardzībā ⁽⁹⁾ uzsvērts, ka "informācijas pieejamība sabiedrībai ir jānodrošina ar īpašas Kopienas programmas palīdzību";

tā kā piekļuve valsts iestāžu rīcībā esošajai vides informācijai uzlabos vides aizsardzību;

tā kā atšķirības dalībvalstīs spēkā esošajos tiesību aktos par valsts iestāžu rīcībā esošās vides informācijas pieejamību var radīt nevienlīdzību Kopienā attiecībā uz informācijas pieejamību un/vai konkurences nosacījumiem;

tā kā visā Kopienā ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir jānodrošina brīva pieeja valsts iestāžu rīcībā esošajai vides informācijai rakstiskā, vizuālā, audio vai datu bāzes formā attiecībā uz vides stāvokli, darbībām vai pasākumiem, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var ietekmēt vidi, kā arī tās aizsardzībai paredzētajām darbībām un pasākumiem;

tā kā dažos īpašos un stingri noteiktos gadījumos atteikums sniegt pieprasīto vides informāciju var būt attaisnojams;

tā kā valsts iestādes atteikumam nodrošināt pieprasīto informāciju ir jābūt pamatotam;

tā kā pieprasījuma iesniedzējam ir jābūt iespējai pārsūdzēt valsts iestādes lēmumu;

tā kā būtu jānodrošina arī pieeja vides informācijai, kas ir valsts un pašvaldību iestāžu uzraudzībā esošo par vides aizsardzības jautājumiem atbildīgo institūciju rīcībā;

⁽¹⁾ OV C 335, 30.12.1988., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 120, 16.5.1989., 231. lpp.

⁽³⁾ OV C 139, 5.6.1989., 47. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 112, 20.12.1973., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 139, 13.6.1977., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 46, 17.2.1983., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 70, 18.3.1987., 3. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 289, 29.10.1987., 3. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 156, 15.6.1987., 138. lpp.

tā kā kopējās stratēģijas ietvaros, kuras mērķis ir izplatīt vides informāciju, būtu aktīvi jādarā zināma sabiedrībai vispārēja informācija par vides stāvokli;

tā kā šīs direktīvas darbība būtu jāpārskata, ņemot vērā gūto pieredzi,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt valsts iestāžu rīcībā esošās vides informācijas brīvu pieejamību un izplatīšanu, kā arī formulēt pamatnoteikumus, kas reglamentē šādas informācijas pieejamību.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "vides informācija" ir jebkura pieejamā informācija rakstiskā, vizuālā, audio vai datu bāzes formā par ūdeņu, gaisa, augsnes, faunas, floras, dabas teritoriju un ainavu stāvokli, kā arī par darbībām (ieskaitot darbības, kas rada tādus traucējumus kā troksnis) vai pasākumiem, kuri nelabvēlīgi ietekmē vai var nelabvēlīgi ietekmēt šo stāvokli, un tā aizsardzībai paredzētajām darbībām un pasākumiem, to skaitā administratīviem pasākumiem un vides aizsardzības programmām;
- b) "valsts iestādes" ir jebkura valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa kompetenta valsts pārvaldes vides aizsardzības iestāde, kuras rīcībā ir vides informācija, izņemot institūcijas, kas realizē likumdošanas vai tiesu varu.

3. pants

1. Izņemot šajā pantā paredzētos gadījumus, dalībvalstis nodrošina to, ka, saņemot pieprasījumu no jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, valsts iestādēm ir pienākums nodrošināt tai vides informāciju, neprasot pamatojumu.

Dalībvalstis nosaka kārtību, kā faktiski nodrošināt šādas informācijas efektīvu pieejamību.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka šādas informācijas pieprasījums tiek noraidīts, ja tā ietekmē:

- noslēpumus saistībā ar valsts iestāžu procedūrām, starptautiskajām attiecībām un valsts aizsardzību,
- valsts drošību,
- lietas, kas ir vai bijušas tiesvedībā vai izmeklēšanā (arī disciplinārlietas izmeklēšanā), vai lietas pirmstiesas izmeklēšanā,
- uzņēmējdarbības un rūpnieciskus noslēpumus, arī intelektuālo īpašumu,
- personas datu un/vai lietu noslēpumus,
- datus, ko piegādājusi trešā persona, kam nav juridisks pienākums tos izpaust,

— datus, kuru izpaušana drīzāk varētu kaitēt tai videi, uz kuru šie dati attiecas.

Informāciju, kas ir valsts iestāžu rīcībā, izsniedz daļēji, ja ir iespējams izdalīt to informāciju, kura attiecas uz iepriekš minētajiem jautājumiem.

3. Informācijas pieprasījumu var noraidīt, ja tādā gadījumā būtu jānodod nepabeigti dokumenti vai dati, vai jāizmanto iekšējā saziņa, vai arī ja pieprasījums ir klaji nepamatots, vai tam ir pārāk vispārīgs formulējums.

4. Valsts iestāde iespējami drīz un ne vēlāk kā divos mēnešos sniedz atbildi personai, kas pieprasa informāciju. Atteikums sniegt pieprasīto informāciju ir jāpamato.

4. pants

Persona, kas uzskata, ka valsts iestāde ir nepamatoti noraidījusi vai atstājusi bez ievērības tās pieprasījumu pēc informācijas, vai ka sniegtā atbilde ir nepietiekama, var pārsūdzēt šo lēmumu tiesā vai apstrīdēt to administratīvā kārtībā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību sistēmu.

5. pants

Dalībvalstis var ieviest maksu par informācijas sniegšanu, bet šī maksa nedrīkst pārsniegt saprātīgas izmaksas.

6. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pieeju vides informācijai, kas ir valsts un pašvaldības iestāžu uzraudzībā esošo par vides aizsardzības jautājumiem atbildīgo institūciju rīcībā, ar tādiem pašiem noteikumiem, kā tie, kas izklāstīti 3., 4. un 5. pantā, ar valsts kompetentās iestādes starpniecību vai tieši no pašas institūcijas.

7. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sabiedrību ar vispārēju informāciju par vides stāvokli, piemēram, regulāri publicējot ziņojumus par tās stāvokli.

8. pants

Pēc četriem gadiem no dienas, kas minēta 9. panta 1. punktā, dalībvalstis ziņo Komisijai par gūto pieredzi, kuru ņemot vērā Komisija sagatavo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot tam jebkuru grozījumu priekšlikumu, ko tā uzskata par lietderīgu.

9. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 1992. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1990. gada 7. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. FLYNN
